

ten ned, har medvirket til at øge genanvendelsen, samtidig med at pantned sættelsen måske har en negativ effekt? Det kunne være, at der indgår mere end ét element og mere end én sammenhæng, når mennesker skifter adfærd.

Kl. 14:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:55

Eyvind Vesselbo (V):

Jo, man kunne tænke så mange ting, men når alle de der initiativer tilsammen giver en positiv effekt og også vil gøre det i fremtiden, så skal man jo ikke bare sige: Så gør vi mere af det samme. Nej, så udvikler vi jo netop de virkemidler, der skal bruges i den her sammenhæng, og når tingene har udviklet sig, når vi til en højere returprocent, og det er jo sådan set vores mål.

Det, vi diskuterer her, er ikke, om returprocenten skal op eller ned – jeg tror, at vi alle sammen her gerne vil have den op, og så er det med at finde den rigtige måde at gøre det på. Der mener jeg faktisk, at alle de initiativer, regeringen har taget – også hvad angår pantned sættelsen og informationskampagnen – giver en synergi-effekt, som får tingene til at udvikle sig i positiv retning. Så der er slet ikke brug for det her initiativ.

Kl. 14:56

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Næste i rækken er hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:56

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Det er jo et spændende beslutningsforslag, som er fremsat her. Men igen må vi sige, at man i nogle af oppositionspartierne ikke har tænkt tingene igennem. Det er sikkert fuldt forståeligt, hvorfor man ikke har tænkt det hele igennem, det er jo ikke alle, der har været medlem af Folketinget så lang tid, så de kan huske, hvorfor man har lavet ting om. Der er også nogle, der kommer fra bestemte regioner, hvor man har et særligt problem, og det kunne f.eks. være grænsehandelen. Som hr. Eyvind Vesselbo nævnte, lavede vi satsen på pantsystemet om i 2004. Det gjorde vi jo bl.a., fordi panten ellers ville være højere end prisen for at genpåfylde en flaske. Hvis vi skal have balance mellem, hvornår vi får den største genanvendelse, og hvornår det kan betale sig at investere i en ny flaske, skal

man altså tænke sig gevaldigt om, så det er vi nødt til at se på.

Dansk Folkeparti er ikke interesseret i, at vi skal have en øget grænsehandel, så derfor er det også vigtigt for os, at vi selvfølgelig har balance i de ting, som vi foretager os, bl.a. i forbindelse med pant på emballage.

Jeg mener, det er lidt misvisende, når man skriver »dåser«, for jeg forestiller mig ikke, at resten af oppositionen kun har tænkt sig at ville justere panten på dåser. Hvis man undlader f.eks. flasker og den slags ting, så skævvrider man da først hele systemet. Så jeg går ud fra, at det også er anden emballage, man vil tale om, og ikke kun det, man lige har skrevet ned her.

Vi mener jo selvfølgelig også fra Dansk Folkepartis side, at der kan gøres endnu mere for at gøre systemet bedre. Jeg anerkender, at der i 2003 var en indsamlingsprocent på 83. Det er rigtigt, som hr. Eyvind Vesselbo så sagde, at den har været stigende, og hvis vi sammenligner med nu, er den kun gået op. Men vi kan jo også se, at andre lande, som det også er nævnt i forslaget her, har en markant mindre returprissats, hvis man kan sige det sådan. F.eks. giver man i Sverige 35 øre pr. dåse eller pr. enhed, man leverer tilbage, og der har man en returprocent på 87. I Norge, hvor man giver ca. 85 øre pr. enhed, har man en returprocent på 92. Så man kan sige, at selv om man giver et mindre beløb, så har man altså store returprocenter, og det er jo meget, meget positivt, men det kan selvfølgelig blive bedre.

Vi skal i hvert fald koncentrere os om noget, som det her beslutningsforslag slet ikke koncentrerer sig om, og det er netop de tyske dåser. For hvordan får vi incitamentet tilbage hos de folk, der bare smider dåserne ud af vinduerne, og som ikke har betalt panten på de her dåser? Derfor løser det her forslag slet ikke det problem, som vi har med de tyske dåser. Det løses kun ved hårdt arbejde med at få tyskerne til at forstå, at vi skal have en fælles aftale på grænsehandelsområdet.

Vi skal have de danske købmænd, de danske virksomheder til at forstå, at de skal tage imod de dåser og flasker, der bliver afleveret i butikkerne. Jeg har fuld forståelse for, at man ikke skal have penge for dem som forbruger, når man afleverer en dåse eller en flaske, der er købt i et andet land, uanset hvor man har købt dem, men at man kan komme af med varen, er utrolig vigtigt. Så er det lige meget, hvad det er for nogle virksomheder, der har indgået de aftaler. Der er